

ΕΥΧΗ ΕΙΣ ΠΛΑΚΟΥΝΤΑ ΑΓΙΟΥ ΦΑΝΟΥΡΙΟΥ

Δέησις ὑπὸ τοῦ Ἱερέως:

Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεός..

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν..

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, υἰείας, ἀντιλήψεως, θείας βοηθείας καὶ μακροημερεύσεως τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ τῶν προσφερόντων τὰ δῶρα ταῦτα (**δείνων ἦτοι, κατ' ὄνομα μνημόνευσις**).

ὁ Ἱερεὺς ἀναγινώσκει τὴν Εὐχὴν. ...

.....
Εὐχὴ εἰς πίτταν τοῦ Ἁγίου Φανουρίου

Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ τὸν Μάρτυρά Σου Φανούριον, τὸν ἐν Ρόδῳ Νεοφανή, χαριτώσας καὶ διὰ πολλῶν θαυμάτων τὴν πρὸς Σε εὐαρέστησιν αὐτοῦ πιστοποιήσας, Σοῦ δεόμεθα, Δέσποτα, ταῖς αὐτοῦ πρεσβείαις, πλήρωσον τὰ αἰτήματα τῶν καρδιῶν, τῶν πιστῶν δούλων Σου, τῶν προσφερόντων Σοι τὰ δῶρα ταῦτα (**δείνων**) υἰείας, ἐνισχύσεως, ὑπερβάσεως πάντων τῶν δυσχερῶν εἰς προκοπὴν καὶ χαρὰν αὐτῶν.

Φανέρωσον, δι' εὐχῆς τοῦ Μεγαλομάρτυρος πᾶν κεκρυμένον ἢ ἀπωλεσθὲν ἐπιθυμητὸν ἀγαθόν, φανέρωσον πρόσωπον ποθητόν, φανέρωσον ὁδὸν ἀγαθὴν, ἐν ἧ δεῖ πορευθῆναι αὐτοὺς ἀσφαλῶς, φανέρωσον πᾶσαν ἐν τῷ μέλλοντι χαρὰν, φανέρωσον τὸ ἔκπαγλον καὶ θεῖον Πρόσωπόν Σου, χαρμοσύνης καὶ κατανυκτικῶς, καταλαμπρύνον καὶ κατευφραῖνον τὴν ζωὴν αὐτῶν.

ἽΟτι Σὺ εἶ ἡ ζωὴ καὶ τὸ Φῶς, τὸ φανερωθὲν ἐν τῷ κόσμῳ, καὶ Σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν σὺν τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Πνεύματι εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

.....
[Ἐτέρα Εὐχὴ εἰς πίτταν Ἁγίου Φανουρίου.

Ἀναγινωσκομένη κατὰ τὴν ἑορτὴν αὐτοῦ, ΚΖ' Αὐγούστου.

ὑπὸ πΘ συντεθεῖσα τῇ 27.8.06

Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ τὸν Μάρτυρά Σου Φανούριον, τὸν ἐν Ρόδῳ Νεοφανή, χαριτώσας καὶ διὰ πολλῶν θαυμάτων τὴν πρὸς Σε εὐαρέστησιν αὐτοῦ πιστοποιήσας, Σε ὑμνοῦμεν καὶ δοξάζομεν ὑπὲρ πάντων τούτων τῶν θαυμασίων Σου καὶ ὑπὲρ τοῦ ὅτι οὐκ ἀφύλακτον ἢ ἀπρονόητον καὶ ἀσυμπαραστάτητον τὴν ζωὴν ἡμῶν εἶσας.

Διὸ δεόμεθά Σου Δέσποτα, ταῖς αὐτοῦ πρεσβείαις, ἐπὶ τῇ ἐπισήμῳ ταύτῃ καὶ λαμπρᾷ πανηγύρει καὶ χαρμοσύνῳ μνήμῃ τῆς τελειώσεως αὐτοῦ, πλήρωσον τὰ αἰτήματα τῶν καρδιῶν, ἡμῶν, τῶν πιστῶν δούλων Σου, ἐξαιρέτως δὲ τῶν πανηγυριζόντων ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν προσφερόντων τοὺς πλακοῦντας καὶ ἐγκρυφίας τούτους (**δείνων**). Ἐμπλησον τὰς καρδίας αὐτῶν πίστεως καὶ ἀγάπης, τῆς ἄνωθεν εἰρήνης καὶ τοῦ Σοῦ ἁγιασμοῦ. Δώρησαι πᾶν ἀγαθὸν δώρημα τέλειον εἰς τὴν ψυχὴν καὶ τὴν ζωὴν αὐτῶν, ἀγαλλίασιν οὐράνιον, σύνεσιν καὶ σοφίαν πνευματικὴν, ἀπαλλαγὴν ἀπὸ παντὸς πειρασμοῦ καὶ πάσης θλίψεως, **οἰκογενειακὴν ἀποκατάστασιν ἐν ἐκτενῇ ὁμονοίᾳ, εὐσεβείᾳ καὶ εἰλικρινείᾳ, τὴν αὐτάρκειαν τῶν ἐπιουσίων ἀγαθῶν, υἰείαν ἀκλόνητον καὶ θαλλερὰν, ἀκμὴν ψυχῆς τε καὶ σώματος,** καὶ εἴ τι δὲ ἄλλο ἢ θεοφιλῆς αὐτῶν καρδία ἐπιποθεῖ καὶ αἰτεῖται παρὰ Σοῦ, τοῦ Μόνου Δωρεοδότου.

Φανέρωσον, δι' εὐχῆς τοῦ Μεγαλομάρτυρος πᾶν κεκρυμένον ἢ ἀπωλεσθὲν ἐπιθυμητὸν ἀγαθόν, φανέρωσον πρόσωπον ποθητόν, φανέρωσον πᾶσαν ἐν τῷ μέλλοντι χαρὰν, φανέρωσον παγίδας τοῦ ἐχθροῦ, ἵνα ἐγκαίρως προστατευθῶσι καὶ ἀποσοβῆσιν βλάβην τινά, φανέρωσον αὐτοῖς ὁδοὺς εἰς σωτηρίαν, φανέρωσον τὸ Πρόσωπόν Σου, τὸ ἐν Φωτὶ Ἀκτίστῳ, χαρμοσύνως καὶ κατανυκτικῶς, ἐν εὐνοίᾳ καὶ Χάριτι, καταφωτίζον καὶ κατευφραῖνον καὶ καταλαμπρύνον τὴν ζωὴν αὐτῶν.

ἽΟτι Σὺ εἶ ἡ ζωὴ καὶ τὸ Φῶς, τὸ φανερωθὲν ἐν τῷ κόσμῳ καὶ τὴν Ἀλήθειαν καὶ τὴν Δόξαν φανερώσαν ἐν ἡμῖν, καὶ Σοὶ τὴν δόξαν καὶ τὴν εὐχαριστίαν καὶ τὴν προσκύνῃσιν ἀναπέμπομεν σὺν τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Πνεύματι εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

.....
Εἶτα κατακόπτει σταυροειδῶς τὸν πλακοῦντα, ἐπιλέγων

Μέγα τὸ ὄνομα τῆς Ἁγίας Τριάδος.

Εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος.

Εἰς βοήθειαν καὶ ἀντίληψιν τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τῶν μνημονευθέντων καὶ προσενηγκάντων τὰ δῶρα ταῦτα καὶ εἰς ἐκπλήρωσιν τῶν αἰτημάτων τῶν καρδιῶν αὐτῶν. Εἰς υἰεῖαν ψυχῆς καὶ σώματος καὶ εἰς πλησμονὴν παντὸς ἀγαθοῦ.

Οἱ δὲ χοροὶ σὺν τῷ λαῷ ψάλλουσιν.

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ ΑΓΙΟΥ ΦΑΝΟΥΡΙΟΥ

Ἦχος δ΄. Ταχὺ προκατάλαβε.

Οὐράνιον ἐφύμνιον ἐν γῆ τελεῖται λαμπρῶς. Ἐπίγειον πανήγυριν νῦν ἐορτάζει φαιδρῶς Ἀγγέλων πολίτευμα. Ἄνωθεν ὑμνωδίαις εὐφημοῦσι τοὺς ἄθλους, κάτωθεν Ἐκκλησία τὴν οὐράνιον δόξαν, ἦν εὐρες πόνοις καὶ ἄθλοις τοῖς σοῖς, Φανούριε ἔνδοξε.

Ὡς ἄστρον ἀνέτειλας τῇ Ἐκκλησίᾳ Χριστοῦ καὶ πάντας κατηύγασας φανερωθεὶς θαυμαστῶς, Φανούριε ἔνδοξε. Ὅθεν τοῖς εὐφημοῦσι τὴν σὴν ἄθλησιν, Μάρτυς, νέμεις τῶν σῶν θαυμάτων τὴν σωτήριον χάριν, πρεσβεύων τῷ Κυρίῳ ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Κοντάκιον

Ἦχος γ΄. Ἡ Παρθένος σήμερον.

Ἱερεῖς διέσωσας αἰχμαλωσίας ἀθέου καὶ δεσμὰ συνέθλασας δυνάμει θείᾳ θεόφρον, ἦσχυνας τυράννων θράση γενναιοφρόνως, ἠΰφρανας Ἀγγέλων τάξεις, Μεγαλομάρτυς. Διὰ τοῦτό σε τιμῶμεν, θεῖε ὀπλίτα, Φανούριε ἔνδοξε.

Δι' εὐχῶν...

Οἱ δὲ πανηγυρισταὶ διανέμουσι τὴν πίτταν εἰς τὸ ἐκκλησίασμα.

Κόλλυβα αγίων (δεν προσφέρουμε για τον Χριστό, τους Αρχαγγέλους και τον Προφήτη Ηλία). **Γενικῶς ἐπὶ ἐορταζομένων αγίων:**

Πληρωθείσης τῆς ὀπισθαμβῶντος εὐχῆς, ψάλλει ὁ δεξιὸς χορὸς τὸ ἀπολυτικίον τοῦ ἀγίου, ὁ ἀριστερός «Δόξα...» τὸ κοντάκιον αὐτοῦ καὶ ὁ δεξιὸς «Καὶ νῦν... Τῇ πρεσβείᾳ, Κύριε πάντων τῶν Ἁγίων καὶ τῆς Θεοτόκου, τὴν σὴν εἰρήνην δὸς ἡμῖν καὶ ἐλέησον ἡμᾶς, ὡς ὁ μόνος οἰκτίρμων» εἰς α΄ ἦχον. Σημ.: Ἐορτάζοντος καὶ ἐτέρου ἀγίου, στοὶ «Δόξα...» λέγεται τὸ κοντάκιον τοῦ ἐτέρου ἀγίου. Ἐάν τύχη τὸ κοντάκιον νὰ ἀναφέρῃ τὴν Θεοτόκον, καταλιμπάνεται τὸ «Τῇ πρεσβείᾳ, Κύριε...».

Εἰς τὰς ἀγρυπνίας τοῦ προφήτου Ἡλιοῦ καὶ τῶν Αρχαγγέλων οὐ γίνονται κόλλυβα. Τό ὅμοιον καὶ εἰς τὸ Γενέθλιον τοῦ Προδρόμου καὶ τῆς Θεοτόκου καὶ τὰ Εἰσόδια αὐτῆς καὶ τὴν Ὑπαπαντὴν. Εἰς τινὰς Μονὰς προτίθενται κόλλυβα τῆς Θεοτόκου μόνον εἰς τὴν Κοίμησιν.

«Ὁ πάντα τελεσφορήσας τῷ λόγῳ σου, Κύριε, καὶ κελεύσας τῇ γῆ παντοδαπούς ἐκφύειν καρπούς εἰς ἀπόλαυσιν καὶ τροφήν ἡμετέραν, ὁ τοῖς σπέρμασι τοὺς Τρεῖς Παῖδας καὶ Δανιὴλ τῶν ἐν Βαβυλῶνι ἀβροδιαίτων λαμπροτέρους ἀναδείξας, αὐτός, πανάγαθε Βασιλεῦ, καὶ τὰ σπέρματα ταῦτα σὺν τοῖς διαφόροις καρποῖς εὐλόγησον καὶ τοὺς ἐξ αὐτῶν μεταλαμβάνοντας πιστοὺς δούλους σου ἀγίασον· ὅτι εἰς δόξαν σὴν, Κύριε, καὶ εἰς τιμὴν καὶ μνήμην τοῦ ἀγίου καὶ ἐνδόξου μεγαλομάρτυρος Θεοδώρου τοῦ Τήρωνος, ταῦτα προετέθησαν παρὰ τῶν σῶν δούλων καὶ εἰς μνημόσυνον τῶν ἐν εὐσεβείᾳ καὶ πίστει τελειωθέντων. Παράσχου δὲ ἀγαθέ, τοῖς τε εὐτρεπίσασι ταῦτα καὶ τοῖς τὴν μνήμην ἐπιτελοῦσι, πάντα τὰ πρὸς σωτηρίαν αἰτήματα, καὶ τῶν αἰωνίων σου ἀγαθῶν τὴν ἀπόλαυσιν· πρεσβείαις τῆς Παναχράντου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, τοῦ Ἁγίου καὶ ἐνδόξου μεγαλομάρτυρος Θεοδώρου τοῦ Τήρωνος, οὐ καὶ τὴν μνήμην ἐπιτελοῦμεν, καὶ πάντων σου τῶν Ἁγίων. Ὅτι σὺ εἶ ὁ εὐλόγων καὶ ἀγιάζων τὰ σύμπαντα, Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρί, καὶ τῷ παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.»

Εὐχή ἐπὶ κολλύβων

.....

Ὁ Θεός ο Παντοκράτωρ, ο ποιήσας τον ουρανό και την γην, την θάλασσα και πάντα τα εν αυτοίς, ο ευλογήσας τους πέντε ἄρτους εν τη ερήμῳ και εξ αὐτῶν πεντακισχιλίους ἄνδρας χορτάσας, αὐτός ευλόγησον και τους καρπούς τούτους και τους μεταλαμβάνοντας εξ αὐτῶν ἐπὶ υγεία και σωτηρία των ψυχῶν και των σωμάτων αὐτῶν και τοις προσενέγκασι μισθόν οὐράνιον παράσχου, πρεσβεῖες τῆς Αχράντου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου και

*Αειπαρθένου Μαρίας εἰς τὴν Κοίμησιν καὶ τὴν Ἱερὰν Μετάστασιν Αὐτῆς εἰς τοὺς οὐρανοὺς
εορτάζομεν !*

**Ὅτι ηυλόγηται καὶ δεδόξασται τὸ πάντιμον καὶ μεγαλοπρεπὲς ὄνομά σου, τοῦ Πατρὸς καὶ
τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νυν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Ἀμήν
.....**